

„Овако се дакле молите: Оче наш, који си на небесима, нека се свети име твоје; нека дође царство твоје; нека буде воља твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше, као што смо и ми опростили дужницима својим; и не уведи нас у искушење, него нас избави од зла. Јер ако опростите људима њихове грешке, опростиће и вама Отац ваш небески; ако ли не опростите људима, ни Отац ваш неће опростити грешака ваших” (Мат 6, 9–15).

Исус својим ученицима није само рекао како да се моле, него и за шта треба да се моле. Молитва Оче наш није само један пример за молитву ученика, него тако треба да се моли како их је Исус учио. Ову молитву ће Бог сигурно услишити. Оче наш је савршена молитва. Свака молитва ученика има у њему своју суштину и границу. Исус не оставља своје ученике у неизвесности, он их молитвом Оче наш води ка савршеној јасноћи молитве.

„Оче наш, који си на небесима” – Исусови следбеници се заједно моле свом небеском Оцу који већ све зна шта је потребно његовој љубљеној деци. Они су постали браћа кроз Исусов позив који их повезује. У Исусу су препознали Очево пријатност. У име Сина Божијег они смеју да Бога зову својим Оцем. Они су на земљи, а њихов Отац је на небесима. Он с висине гледа на њих, а они подижу своје очи ка њему.

„Нека се свети име твоје” – Божије очинско име, како је следбеницима откривено у Исусу Христу, треба да буде свето међу ученицима; јер у том имену је обухваћено читаво еванђеље. Не дао Бог да његово свето еванђеље потамни

и буде искварено погрешним учењем и грешним животом. Нека би Бог објавио ученицима своје свето име у Исусу Христу да они могу све више и више да га спознају. Нека би водио све проповеднике на искључиво објављивање благословеног еванђеља. Нека их сачува од заводника и нека обрати непријатеље свог имена.

„Нека дође царство твоје.“ – Следбеници су доживели у Исусу Христу долазак царства Божијег на земљи. Овде су надвладани сатану, моћ света, греха и смрти. Царство Божије се још налази у трпљењу и борби. Мала заједница позваних учествује у томе. Они се налазе под царском влашћу Бога у новој праведности, али усред прогона (Мк 10,30). Нека Бог помогне да се повећа царство Исуса Христа у његовој заједници на земљи и нека оконча ускоро царство овога света и нека успостави своје царство у сили и слави.

„Нека буде воља твоја и на земљи као на небу.“ – У заједништву с Исусом Христом следбеници су своју вољу сасвим предали Божијој вољи. Они се моле да Божија воља буде на целој земљи. Ниједно створење не сме да му се супротстави. Будући да зла воља још увек живи у следбеницима и жели да их отргне из заједништва с Исусом, зато се они такође моле да над њима влада Божија воља, да свакодневно дође и сломи сав њихов пркос. На крају ће цео свет да се покори Божијој вољи, да му буде захвалан и у потреби и у радости. Небо и земља треба да се потчине Богу.

Исусови ученици треба пре свега да се моле за име Божије, царство Божије, за вољу Божију. Богу, додуше, није потребна

та молитва, али кроз ову молитву ученици треба сами да добију део у небеским добрима за која се моле. Такође, овом молитвом они могу да помогну да крај што пре дође (2 Пет 3,12).

„Хлеб наш насушни дај нам данас.“ Док год су на земљи, ученици не треба да се стиде да се моле свом небеском Оцу за добра телесног живота. Онај који је створио људе на земљи жели да очува њихово тело. Он не жели да његова творевина буде понижена. То је заједнички хлеб за који се моле ученици. Нико не треба да га задржи само за себе. Они се такође моле да Бог свој својој деци на целој земљи да њихов насушни хлеб; јер они су њихова браћа по телу. Ученици знају да хлеб који расте из земље долази одозго (Јак 1,17) и да је искључиво Божији дар. Зато они не узимају хлеб, него се моле за њега. Будући да је хлеб од Бога зато он сваког дана долази нов. Следбеници се не моле за залихе, него за свагдашњи Божији дар кроз који могу да наставе свој живот у заједништву с Исусом и да славе Божију доброту. У овој молитви се искушава вера ученика у живо деловање Божије на земљи, на њихово добро.

„И опрости нам дугове наше, као што смо и ми опростили дужницима својим.“ Спознаја властитог греха свакодневна је жалост Исусовог следбеника. Они који би у заједништву с Исусом требали да живе без греха, свакодневно греше невером, лењошћу за молитву, разузданошћу, самодопадањем, завишћу, мржњом и болесном амбициозношћу. Зато треба сваки дан да се моле за опроштење грехова. Бог ће услишити њихову молитву само ако и они једни другима спремно и братски

опросте грехове. Тако они заједнички носе свој грех пред Богом и заједно се моле за благослов. Нека Бог не опрости само мени мој грех, него нама наш грех.

„И не уведи нас у искушење.“ Многа су искушења Исусових следбеника. Сатана их напада са свих страна и жели да их доведе до пада у грех. Лажна сигурност и безбожна сумња снажно их нападају. Ученици који су свесни своје слабости не изазивају искушења да би помоћу њих исказали снагу своје вере. Они се моле Богу да не искушава њихову слабу веру и да их избави у часу искушења.

„Него нас избави од зла.“ На крају ученици треба да се моле да буду спасени од овог злог света и да наследе царство небеско. То је молба за блажени крај и спасење заједнице у последњим временима овога света.

„Јер је твоје царство...“ Ову сигурност ученици свакодневно примају изнова у заједници с Исусом Христом, у коме се налази испуњење свих њихових молби. У њему је Божије име свето, у њему долази царство Божије, у њему се остварује Божија воља. Њега ради одржава се телесни живот ученика, њега ради они примају опроштење својих грехова, његовом снагом су избављени од искушења и спасени за живот вечни. Његово је царство и сила и слава у векове у заједништву Оца. Ученици су уверени у то.

Као сажетак молитве Исус још једном каже ученицима да све зависи од опроштења које ће примити и које ће им бити додељено као братству грешника.

www.anglican.rs